

en noget lignende Maade forholder det sig med *Ændringsforslaget* under Nr. 8, idet nemlig dette ogsaa kun udtaler, hvad der allerede vel maatte følge af *Lovforslaget*. Under de brugte Udtryk: „aabenbar Uvidenhed“ og „Forfømmelse“ maatte vel hentrenges, naar Taler er om en autoriseret Læge, at han havde gjort sig skyldig i utvovlsomme Feil; men vi have ment, at det, da *Paragrafen* jo lige saa vel har de autoriserede Læger som de Andre for *Die*, vilde være naturligt at tilføje disse Ord: „er begaaet utvovlsomme Feil“, idet det vel er den Maade, hvorpaa den autoriserede Læge inarest vil kunne tænkes at forsynde sig mod § 10. — Under Numer 9 have vi foreslaaet en *Ændring*, der kun gaar ud paa at aabne en *Udgang* til at fratage baade autoriserede Læger og Andre deres *jus practiacandi*, naar det viser sig, at de paa en ignefaldende Maade have misbrugt deres *Ret* eller *Lilladelse* til at praktisere. *Lovforslaget* anviser kun *Bødestraf* eller *Fængsel*, men vi have ment, at det kunde være hensigtsmæssigt, at der ogsaa var en *Udgang* for *Domstolene* til at fradømme dem deres *Ret* til at udøve *Lægepraxis*, naar de havde gjort sig skyldige i særdeles grov eller oftere udvist *Uagtsomhed*. — *Forslaget* under Numer 10 berører et *Forhold*, der ganske vist falder noget udenfor *Lovens* *Navne*, men vi have dog ment at burde medtage det, fordi det synes at være i og for sig saa naturligt, at den samme *Uagtsomhedsregel*, som gjøres gjældende overfor Læger, ogsaa bør gjøres gjældende lige overfor *Apothekere* og deres *Medhjælpere* saa vel som overfor *Jordemødre*. Naar man med *Hensyn* til Lægerne vil indføre en *Uagtsomhedsstraf*, der ikke skal være bunden til den *Betingelse*, at der er forarsaget *Skade* af den *Betydning*, som omtales i *Straffelovens* § 204, men som refererer sig til *Skade* af mindre *Betydning* end den, som *Straffeloven* omtaler, saa er det naturligt ogsaa at overføre dette *Princip* paa de her omtalte *Personer*. Vi ere særlig blevne foranledigede til at stille dette *Forslag* ved en *Retssag*, der er bleven meddelt i *Uviserne* i den *Lid*, da *Udvalget* arbejdede, og som angik en *Apotheker*, der havde gjort sig skyldig i et *Forhold*, der syntes at maatte betegnes som *Uagtsomhed*, men som dog uddgit *Straf*, fordi der ikke var forarsaget *Skade* af saadan *Betydning* som den, *Straffelovens* § 204 omtaler. — De to sidste *Ændringsforslag* under Numer 11 og 12 ere egentlig kun en *Følge* af de foregaaende *Forslag*, og jeg skal derfor ikke dvæle videre ved dem. Det er jo klart, at, dersom vore *Ændringsforslag* skulde blive vedtagne, maa der foregaa en lille *Forandring* i *Lovforslagets* *Overskrift*. For det Første indeholder *Loven* ikke, nu da §§ 3—9 ere udstemte, fuldstændige og udtømmende *Regler* for *Lægevirkfomheds* *Udøvelse* i det Hæle, og for det Andet vil der være kommet disse *Bestemmelser* til om *Apothekere* og deres *Medhjælpere*, hvorved

Loven jo altsaa kommer til at indeholde noget *Andet* og *Mere* end før. Det er derfor, at vi have foreslaaet *Overskriften* affattet saaledes: „*Forslag* til *Lov* indeholdende nogle *Bestemmelser* om *Lægevirkfomheds* *Udøvelse* m. m.“

Somme: Jeg kan ikke sige, at jeg tager mig det videre nær, at de *Paragrafer*, vi nylig affemte, ere blevne forkastede, thi uagtet jeg erkjender, at der i dem var budt en *Del Frihed*, som vistnok paa sine *Steder* ønskes, saa var den dog knyttet til saadanne *Kontrolbestemmelser*, som vilde gjøre det meget vanskeligt paa de *Steder*, hvor man maatte ønske det, at benytte den tilbudte *Frihed*. Desomere ønsker jeg, at den *Frihed*, der bliver tilbage, bliver saa lidt indskrænket som muligt, og hertil sigter det *Forslag*, som jeg i *Forening* med 6 andre *Medlemmer* har tilladt mig at stille. Naar man ser paa *Forslaget*, vil man for *Ørigt* se, at *Forskjellen* mellem *Lovforslagets* § 1, ændret efter *Udvalgets* *Forslag*, og vort *Forslag* ikke er stor. Den eneste *Forskjel*, der egentlig er, er den, at *Udvalget* vil have § 1 ændret saaledes, at *Enhver* skal have *Lov* til at give *Raad* imod en *Sygdom*, forsaavidt han ikke derved søger *Erhverv* eller udøver en *stadig* *Virkfomhed* i saadan *Retning*, hvorimod vi ville have, at *Ørdene* „eller udøver en *stadig* *Virkfomhed* i saadan *Retning*“ skulle udgaa, idet vi mene, at det, at den *Paagjældende* udøver denne *Virkfomhed* stadig, ikke skal kunne paaføre ham *Straf*. Det er en velbesjendt *Sag*, at der findes enkelte *Mænd* og *Kvinder*, som ere i *Besiddelse* af *Kundskaber* til at helbrede i visse *Retninger*, og det forekommer mig, at, naar de bruge disse *Kundskaber* alene for at gavne deres *Medmennesker* og ikke søge noget *Erhverv* derved, skulle de have *Lov* til at udøve saadan *Virkfomhed*, om de end gjøre det stadig. Og hvad er forresten *Begrebet* „stadig“? Jeg kjenner en *Kone*, der har *Indsigt* i at kurere for *Benedder*, og det er ganske vist blevet tolereret, — det kan jeg ikke negte —, at hun har givet sig af med at give dem, som have henvendt sig til hende, *Raad* imod *Benedder*. Det er nu naturligvis *Noget*, der ikke sker hver *Dag*, maasse ikke en *Gang* hver *Maaned*, fordi denne *Sygdom* Gud ske *Lov* ikke er saa hyppig, men jeg tør sige, at de *Fleste*, som have troet at lide af denne *Sygdom*, have henvendt sig til hende. Jeg forstaar nu *Udtrykket* „stadig *Virkfomhed*“ saaledes, at det bliver anvendeligt paa den *Virkfomhed*, hun har udøvet; thi om den end ikke er bleven udøvet saa meget hyppig, er den dog bleven udøvet hver *Gang*, *Nogen* har henvendt sig til hende. Hun udøver *Virkfomheden* ikke blot til *Fordel* for sine *Nærmeste*, for sine *Susfæller*, men til *Fordel* for *Enhver*, der henvender sig til hende, og da hun ikke søger noget *Erhverv* derved, forekommer det mig, at hun ogsaa skal have *Lov* der-